

[Arbejdsministeren.]

sagkyndigt udvalg, der i forvejen har arbejdet sig ind i en hel del af problematikken, og fordi jeg gerne vil, at der kommer et sagligt godt resultat ud af dette lovgivningsarbejde. Det er ikke udtryk for et ønske om at drukne lovforslaget, og at dette udvalg ikke er færdigt endnu, er ikke et udtryk for, at tingene druknes; det er i hvert fald ikke statens repræsentanter i udvalget, der er sendrægtige. Jeg har endog tilkendegivelser fra organisationerne, bl. a. fra LO, om, at når overenskomstforhandlingerne er slut, trækker man i arbejdstøjet i dette udvalg. Det gjorde ikke noget, om det kunne ske på et tidligere tidspunkt, og det resultat kan vi måske hjælpes ad med at tilvejebringe.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erling Dinesen): Jeg takker naturligvis for al den megen sympati, der er givet udtryk for. Men det er, ligesom om regeringspartierne repræsentanter alligevel ikke rigtig har noget at have denne sympati i, og det er jeg lidt ked af, hvis det virkelig skulle være tilfældet.

Hr. Simonsen syntes, det var synd for de mindre erhvervsdrivende, og jeg forstår, at han dermed mener, de ikke vil være i stand til at betale det bidrag, der skal ydes. Jeg vil gerne sige, at jeg har spekuleret meget over, om man burde undtage dem, men jeg kan ikke se, der er nogen økonomisk baggrund for det, for selv om man har 2-3-4-5 ansatte, er det kun højst 25 kr. om året, det drejer sig om, og det kan da ikke spille nogen rolle. Hertil kommer, at det vil forkludre administrationen, som jo skal gøres så enkel som muligt; den kan man klare via ATP-ordningen, og derfor bør man have dem alle sammen med.

En anden bemærkning, hr. Simonsen kom med, begriber jeg simpelt hen ikke. Han sagde, at det var besynderligt at komme med et forslag, der havde en vis sammenhæng med forhandlingerne på arbejdsmarkedet. Jeg kunne godt lide at vide, hvad det skulle være for en sammenhæng. Dette må simpelt hen være et lovgivningsanliggende. Det klares ikke på anden vis. Hovedorganisationerne repræsenterer kun en brøkdel af arbejdsmarkedet. Dette her må være obligatorisk; det må være en solidarisk forpligtelse for samtlige arbejdsgivere i dette land gen-

nem et minimalt bidrag at sørge for, at alle arbejdsgivere opfylder deres forpligtelser, og derfor må det være et lovgivningsanliggende. Det er ikke noget, man klarer ad overenskomstmæssig vej.

Jeg er da enig med hr. Arne Larsen i, at vi nok bør udvide personkredsen. Jeg har ikke på noget tidspunkt påstået, at det, vi har foreslået, var teknisk fuldkomment, og jeg ser med glæde hen til, at vi får stillet teknisk sagkundskab til rådighed under udvalgsarbejdet.

Til fru Hanne Reintoft vil jeg sige — hvis jeg har opfattet spørgsmålet om de uorganiserede arbejdsgivere rigtigt — at det også gælder for dem, fordi de er omfattet af ATP-loven, men kun i forbindelse med kurser og det, som lovforslaget i øvrigt tager sigte på.

Der blev videre spurgt, om LO skal være med i administrationen; jeg mener, det må være en meget naturlig ting, at man i alle tilfælde i et eller andet rådgivende organ er med til at klare disse problemer.

Lønarbejdere under 18 år er direkte omfattet af lovforslaget.

Må jeg så sige til arbejdsministeren, at jeg ikke kan være enig i, at dette hænger så meget sammen med arbejdet i det udvalg, der i øjeblikket beskæftiger sig med sikring af feriegodtgørelse. Det er klart, at det er meget vigtigt, at man i relation til ferieloven får en ordning, der sikrer, at alle, som har optjent ret til feriegodtgørelse, får de penge, de skal have, eller de feriemærker, de skal have. Men det er jo et helt andet problemkompleks end det, vi her beskæftiger os med, fordi forholdet er det, at der er 100 arbejdsgivere, som hverken går nedenunder og hjem eller stopper osv., men som alligevel undlader at udbetale de feriepenge, som de feriegodtgørelsesberettigede har til gode. Det er derfor kun i meget begrænset omfang, dette hænger sammen med de tilfælde her, som alene går på konkurs, betalingsstandsninger osv., hvor man må have en ensartet ordning, som både gælder for løn, feriegodtgørelse og de andre ting, jeg har nævnt, man kan have til gode: overarbejdsbetaling og meget andet. Jeg kan altså ikke se, at disse ting har nogen naturlig sammenhæng, og derfor er jeg ikke sikker på, at det vil være en god løsning at behandle dette problem i ferieudvalget.